

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-187/14

Skatteministeriet
prieš
DSV Road A/S

(Østre Landsret prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendrijos muitų kodeksas — Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 — 203 ir 204 straipsniai — Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93 — 859 straipsnis — Išorinio tranzito procedūra — Skolos muitinei atsiradimas — Paėmimas arba nepaėmimas iš muitinės priežiūros — Prievolės neįvykdymas — Pavėluotas prekių pateikimas paskirties įstaigai — Prekės, kurios, gavėjui atsisakius jas priimti, grąžintos nepateikus jų muitinės įstaigai — Prekės, dėl kurių įforminta nauja išorinio tranzito procedūra pagal naują deklaraciją — Direktyva 2006/112/EB — 168 straipsnio e punktas — Vežėjo atliekamas importo PVM atskaitymas“

Santrauka – 2015 m. birželio 25 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas

1. *Muitų sąjunga — Importo skolos muitinei atsiradimas neteisėtai paimant iš muitinės priežiūros importo muitais apmokestinamas prekes — Apimtis — Prekės, kurios, gavėjui atsisakius jas priimti, grąžintos nepateikus jų muitinės įstaigai — Tos pačios prekės, dėl kurių įforminta nauja išorinio tranzito procedūra pagal naują deklaraciją — Skolos muitinei neatsiradimas — Šių prekių tapatumas, nenustatytas per tranzito procedūras — Minėtos skolos atsiradimas*

(Tarybos reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 92 straipsnio 2 dalis, 96 straipsnio 1 dalies a punktas ir 203 straipsnis)

2. *Muitų sąjunga — Skolos muitinei atsiradimas neįvykdžius prievolės, susijusios su išorinio tranzito procedūra — Apimtis — Prekės, dėl kurių įforminta pirmoji išorinio tranzito procedūra, kurios pristatytos į paskirties vietos muitinės įstaigą pavėluotai pagal antrąją tranzito procedūrą — Skolos muitinei atsiradimas — Išimtis — Patikrinimas, kurį turi atlikti nacionalinis teismas*

(Tarybos reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 204 straipsnis; Komisijos reglamento Nr. 2454/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 214/2007, 356 straipsnio 3 dalis ir 859 straipsnio antra įtrauka ir 2 punkto a ir c papunkčiai)

3. *Mokesčių teisės aktų suderinimas — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Perkant sumokėto mokesčio atskaita — Teisės į atskaitą atsiradimas ir taikymo sritis — Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias neleidžiama atskaityti minėto mokesčio, kuriuo apmokestinamas vežėjas, kuris nėra nei nagrinėjamų prekių importuotojas, nei savininkas, o tik gabena prekes ir tvarko muitinės formalumus, ir tai yra dalis jo vykdomos krovinių gabenimo veiklos, kuri yra apmokestinama šiuo mokesčiu — Priimtinumumas*

(Tarybos direktyvos 2006/112 168 straipsnio e punktas)

1. Reglamento Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 203 straipsnį reikia aiškinti taip, kad skola muitinei pagal šį straipsnį neatsiranda vien dėl to, kad prekės, dėl kurių įforminta išorinio Bendrijos tranzito procedūra, po nesėkmingo tiekimo bandymo nepristatytos nei į paskirties vietas, nei į laisvojo uosto muitinės įstaigas, gražinamos į išvykimo laisvąjį uostą, jeigu nustatyta, jog tos pačios prekės paskui vėl gabenamos į paskirties vietą pagal antrąją išorinio Bendrijos tranzito procedūrą, kuri tinkamai užbaigiama. Tačiau darant prielaidą, kad negalėjo būti nustatytas prekių, gabenamų per pirmąją ir antrąją išorinio Bendrijos tranzito procedūras, tapatumas, skola muitinei atsiranda pagal šį straipsnį.

Darant prielaidą, kad prekių, kurios buvo gabenamos per pirmąją ir antrąją tranzito procedūras, tapatumas nustatytas, šios prekės buvo veiksmingai pristatytos į paskirties vietas muitinės įstaigą nugabenus antrąjį kartą. Minėtų prekių nepristatymas į paskirties vietas muitinės įstaigą nugabenus pirmąjį kartą, nepristatymas išvykimo laisvojo uosto muitinės įstaigai po sugražinimo, antrosios jų tranzito procedūros pradėjimas ir vėlavimas jas pristatyti į paskirties vietas muitinės įstaigą nėra aplinkybės, kurių savaime pakanka, norint atlikti paėmimą iš muitinės priežiūros.

Per pirmąją tranzito procedūrą muitinės priežiūra vykdoma nuotoliniu būdu. Ji susijusi su prekėmis, kurios yra ne apibrėžtoje vietoje, o gabenamos iš vienos vietos į kitą, kai muitinė negali patikrinti jų tikslios padėties bet kuriuo gabenimo momentu. Atlikti šią priežiūrą nuotoliniu būdu netrukdyt vien tai, kad nagrinėjamos prekės nebuvo pristatytos į paskirties vietas arba laisvojo uosto muitinės įstaigas, jeigu įvykdytos visos kitos tranzito procedūros sąlygos. Susiklosčius tokiai situacijai, nepaisant šio neveikimo, nagrinėjamos prekės visuomet buvo gabenamos pagal patvirtintą tranzito procedūrą ir su atitinkamais tranzito dokumentais, todėl muitinė visuomet gali prieiti prie šių prekių ir jas patikrinti.

Atvirkščiai, darant prielaidą, kad nebuvo galima nustatyti prekių, kurios buvo gabenamos per pirmąją ir antrąją tranzito procedūras, tapatumo, skolos muitinei atsiradimo pagal Muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį sąlygos įvykdytos. Darant šią prielaidą nenustatyta, kad prekės buvo pristatytos į paskirties muitinės įstaigą, kaip to reikalaujama pagal Muitinės kodekso 96 straipsnio 1 dalies a punktą. Tokioje situacijoje kompetentinga muitinė pagal Muitinės kodekso 92 straipsnio 2 dalį negali nustatyti, kad tranzito procedūra užbaigta tinkamai.

(žr. 26–29, 32 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Reglamento Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 204 straipsnį, siejamą su Reglamento Nr. 2454/93, išdėstančio Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 214/2007, 859 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad prekių, dėl kurių įforminta pirmoji išorinio Bendrijos tranzito procedūra, pavėluotas pristatymas į paskirties vietas muitinės įstaigą per antrąją išorinio Bendrijos tranzito procedūrą yra prievolės neįvykdymas, dėl kurio atsiranda skola muitinei, jeigu neįvykdomos bent šio reglamento 356 straipsnio 3 dalyje arba 859 straipsnio antroje įtraukoje ir 2 punkto c papunktyje numatytos sąlygos, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas.

Įgyvendinimo reglamento 356 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad, kai prekės paskirties įstaigai pateikiamos pasibaigus išvykimo įstaigos nustatytam laikotarpiui ir kai šio termino nesilaikyta dėl aplinkybių, paaiškintų paskirties įstaigai priimtiniu būdu ir nepriklausiusių nuo vežėjo arba vykdytojo valios, laikoma, kad pastarieji nustatyto termino laikėsi.

Dėl klausimo, ar įvykdyta Muitinės kodekso 204 straipsnyje numatyta eliminuojanti sąlyga, kad neatsirastų skola muitinei pagal šį straipsnį, kai pažeidimai nedaro realios įtakos tinkamam laikinojo prekių saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui, Įgyvendinimo reglamento 859 straipsnyje išsamiai išvardytos situacijos, kuriomis gali būti įvykdyta ši sąlyga.

Pirma, Įgyvendinimo reglamento 859 straipsnio trečioje įtraukoje ir 2 punkto a papunktyje reikalaujama, kad vėliau būtų atliekami visi formalumai, būtini su atitinkamomis prekėmis susijusiai situacijai sureguliuoti, ir kad prekės paskirties įstaigoje būtų pateiktos nesugadintos. Darant prielaidą, kad nustatytas prekių, kurios buvo gabenamos per pirmąją ir antrąją tranzito procedūras, tapatumas ir kad antroji tranzito procedūra buvo tinkamai užbaigta, šios sąlygos įvykdytos. Antra, šio Įgyvendinimo reglamento 859 straipsnio 2 punkto c papunktyje reikalaujama, kad jeigu nebuvo laikomasi pagal minėto reglamento 356 straipsnį nustatyto termino ir netaikoma šio straipsnio 3 dalis, prekės vis tiek turi būti pristatytos į paskirties įstaigą per pagrįstą laikotarpį. Trečia, dėl to paties reglamento 859 straipsnio antros įtraukos, kurioje nustatyta sąlyga, kad nagrinėjami pažeidimai negali būti padaryti dėl akivaizdaus suinteresuotojo asmens aplaidumo, akivaizdaus aplaidumo sąvoka turi būti vertinama visų pirma atsižvelgiant į nuostatų, dėl kurių nevykdymo atsiranda skola muitinei, sudėtingumą ir į ūkio subjekto profesinę patirtį bei rūpestingumą.

(žr. 39, 40, 42, 44–47 punktus, rezoliucinės dalies 2 punktą)

3. Direktyvos 2006/112 dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 straipsnio e punktą reikia aiškinti kaip nedraudžiantį nacionalinės teisės nuostatų, pagal kurias neleidžiama atskaityti importo pridėtinės vertės mokesčio, kuriuo apmokestinamas vežėjas, kuris nėra nei nagrinėjamų prekių importuotojas, nei savininkas, o tik gabena prekes ir tvarko muitinės formalumus, ir tai yra dalis jo vykdomos krovinų gabenimo veiklos, kuri yra apmokestinama pridėtinės vertės mokesčiu.

Kadangi gabenamų prekių vertė neįtraukta į vežėjo, kurio veikla apsiriboja šių prekių gabenimu už atlygį, sąskaitose faktūrose nurodytas kainas sudarančias išlaidas, Direktyvos 2006/112 168 straipsnio e punkto taikymo sąlygos neįvykdytos.

(žr. 50, 51 punktus, rezoliucinės dalies 3 punktą)